

Per René Zimmermann

53 år

Hvilke 3-5 politiske områder vil du arbejde for?

1. Ny Politisk Kultur. Fordi hvis det kan lykkes, bliver resten meget smartere.

2. Involverende Demokrati. Udvikling af det københavnske demokrati, så borgerne og andre interessenter i langt højere grad involveres i de politiske beslutninger. København bør være foregangskommune på området.

Det kan fx være ved at indføre en omfattende borgerbudget model, hvor det er borgerne i de enkelte bydele der identificerer, diskuterer og prioriterer dele af det kommunale budget. Men også flere andre kendte modeller fra udlandet kan inspirere København. Igen; fordi jeg tror sådanne involverende og samskabende processer skaber smartere løsninger. Hvis de vel at mærke er smart tilrettelagt.

3. Et opgør med New Public Management (NPM) i København. Medarbejder indflydelse, reel borgerservice og i stedet. Lige netop det område, fordi jeg længe har ment at den offentlige administration har været systemet før mennesket, sjovt nok mens forskellige partier har skiftedes om varianter af sloganet 'Mennesket før systemet'. Men også fordi tiden synes at være moden til et opgør med NPM, og hvis det er tilfældet, ligger der en stor opgave i at finde den smarteste afløsning, det vil jeg gerne arbejde med.

Hvad betyder mest for dig i partiprogrammet, inkl. værdier, dogmer og manifest?

Hvis jeg kun skal nævne en ting, må det blive Ny Politisk Kultur. For mig er det grundlæggende at få skabt en ny politisk kultur på flere planer, som forudsætning for at finde smartere og mere holdbare politiske løsninger, og skabe større demokratisk engagement og sammenhæng i hele samfundet.

For mig at se går ønsket om en ny politisk kultur på tværs af partiprogrammet, værdierne, dogmerne, og manifestet. Jeg ser den grønne tråd.

Jeg ser arbejdet for en ny politisk kultur på to overordnede planer:

1. Forbedring af det politiske samarbejde og kvalificering af den offentlige politiske debat.
2. Forbedre borgernes og andre aktørers muligheder for demokratisk engagement og medindflydelse i (og deraf også medansvar for) de politiske beslutninger. Samskabelse og involvering.

Hvorfor stiller du op som kandidat for Alternativet?

Jeg har haft lyst til at blive politiker i en del år, men jeg har hidtil ikke fundet et parti, jeg kan genkende mig selv tilstrækkeligt i. Det parti har jeg fundet nu; det er Alternativet. I den årrække jeg har haft lyst til at søge en politisk karriere, har udgangspunktet hele tiden været; at jeg kun vil det, hvis jeg kan beholde min fulde personlige og politiske

integritet. Jeg tror på at jeg kan netop det, som kandidat for og måske repræsentant for Alternativet, fordi jeg føler mig både politisk og personligt hjemme i Alternativet.

Ånden i Alternativet København om at stille op og virke som et team, har også været afgørende for min beslutning om at søge kandidatur.

Hvordan kan og vil du bedst bidrage til at skabe en ny politisk kultur?

Med min iver for en ny politisk kultur og min viden om modeller og metoder for borger- og aktørinddragelse, tror jeg at det er der jeg bedst kan bidrage. Som frivillig, som mulig kandidat, og måske som repræsentant hvis opbakningen tillader det.

Jeg har det sidste års tid været tovholder i KV17 Arbejdsgruppen Involverende Demokrati (AID), som for nylig er udvidet til at omfatte Ny Politisk Kultur generelt og også Administration & Forvaltning. Det er jo der mit politiske hjerte ligger, så det arbejde vil jeg gerne fortsætte med i Alternativet, uanset om det bliver som frivillig i politikudviklingen og i valgkampen, som kandidat, eller måske senere som repræsentant.

Jeg har nu interesse for mange mere specifikke politikområder også. Tillad mig her at nøjes med at sige; ingen flere nævnt, ingen glemt. Fordi jeg mener det her med en ny politisk kultur og en bedre demokratipraksis går forud for alt andet smart politik. Du kan altid spørge mig om jeg har en holdning til det, der interesserer dig mest. Det har jeg sikkert :)

Hvor finder du din politiske inspiration og indignation?

Min politiske inspiration finder jeg ikke så meget i personer. Jeg finder den i udgangspunktet i demokratiteorien deliberativt demokrati. Deliberativt demokrati er for mig en idealforestilling om, hvad demokrati bør være. Deliberativt demokrati er ikke en erstatning for det liberale repræsentative demokrati vi kender, men en kvalificering og legitimering af det. Deliberativt demokrati handler om reel borgerindflydelse i de politiske beslutninger, i en nuanceret og troværdig oplyst dialogbaseret debat, hvor argumenterne vægtes oprigtigt, og hvor alle kan komme til orde. En utopi ja, men et mål jeg synes det er værd at lade sig lede af.

Som overgang mellem min politiske inspiration og indignation kan jeg måske udbyde lidt, ved at forklare hvad jeg mener med at deliberativt demokrati kan kvalificere vores demokrati. Her tager jeg udgangspunkt i en definition af debat, som jeg ser den fungerer i den offentlige politiske debat. Deliberation betyder rådslagning, eller grundig overvejelse. I deliberativt demokrati teorien tillægges deliberation yderligere kriterier, som jeg har forsøgt at forklare lidt af ved disse tre forskelle mellem debat og deliberation:

- 1) Debat handler om at én løsning vinder over andre forslag, eller ofte over kun ét andet konkurrerende forslag. Deliberation handler om at finde den bedste løsning, ved at overveje og evaluere forskellige muligheder.
- 2) Debat opfordrer til at man investerer helhjertet i sin overbevisning, som man forsvarer. Debat er modsætning hvor man søger at bevise at ens modpart har uret. Deliberation suspenderer midlertidigt de deltagenes fordomme om de andres overbevisning. En deliberation er samarbejdsorienteret og søger fælles forståelse.

3) I en debat søger man efter svagheder i modpartens argumenter, man lytter for at finde fejl i modpartens argumenter. I en deliberation søger man efter styrkerne i andres argumenter, man lytter for at forstå og finde mening i andres argumenter.

Min politiske indignation. Konkurrencedemokratiet. Vores liberale repræsentative demokrati har udviklet sig til et konkurrencedemokrati, der nærmest fungerer efter kommercielle vilkår. Faktisk mener jeg at partierne, som de fungerer, og andre former for egoistiske sammenslutninger, som interesseorganisationer og højtråbende grupperinger med en agenda, i dag udgør det grundlæggende demokratiske problem. Vi skal finde nye veje til at finde smartere løsninger.

Hvilke erfaringer vil du især gerne bidrage med i rollen som kandidat for Alternativet?

Min personlighed og livserfaring, og hvad jeg i øvrigt har skrevet.

Har du en særlig platform/særlig vælgermålgruppe?

Så skulle det være dem, der ønsker sig et langt mere involverende københavner demokrati.

Største lyst:

Min største lyst. Hmm. Er I sikre på I har lyst til at høre om den? :)

I den her forbindelse er det at reformere det københavnske demokrati, det har jeg virkelig lyst til.

Styrke:

Jeg er klar over mine kompetencer, og mine begrænsninger. Jeg tænker stort, og helst uden for rammen.

Største frygt:

Min største frygt. Hmm, den synes jeg også er vanskelig, for jeg har egentlig ingen personlig frygt. Hvis jeg skal nævne en politisk frygt, så bliver det gentagelsen; demokratiets forfald.

Svaghed:

Hvor skal jeg starte? Jeg er et menneske, og har udover alle mine styrker også en masse svagheder.

I den her forbindelse er det måske relevant at nævne, at mens jeg er ret god til at få store idéer, så er jeg knapt så god til at få dem ført ud i livet; med mindre nogle hjælper mig med det.

Hvor har du rødder (er født og opvokset, eller føler dig hjemme)?

Min base er København, hvor jeg er opvokset, men jeg har rejst meget i mit liv, primært arbejdsrelateret.

Hvilke uddannelser og erfaringer vil du gerne fremhæve?

"eg er oprindeligt uddannet elektriker med lidt merkonom overbygning, men de sidste små 20 år har jeg arbejdet i forskellige stillinger som fx formand, superintendent, ingeniør, manager og lignende, de sidste 10 år som konsulent. Det er primært, men ikke udelukkende, oliesektoren jeg har min erhvervs erfaring fra.

Jeg har arbejdet udenlands det meste af mit arbejdsliv, primært i Europa, og to års ophold i Canada. Det har givet mig mulighed for både at kende Danmark indefra og se Danmark udefra.

Hvad beskæftiger du dig med - ud over Alternativet?

Efter flere års hårdt arbejde, har jeg det seneste halvandet år holdt en velfortjent sabbat for egen regning. Tiden har jeg dels brugt på min interesse, demokrati studier, og dels til at mærke efter hvad jeg gerne vil med mit fremtidige arbejdsliv.

Andet:

I 2012 begyndte jeg at opbygge en dansk wiki om demokrati, med særlig fokus på demokratiteorien deliberativt demokrati. Wikien blev offentliggjort i januar 2014. Den fungerer stadig som min personlige online notesbog, mere end det er en egentlig wiki; jeg er stadig den eneste forfatter på wikien, og en stor del af artiklerne indeholder kun beskeden information og få eksterne henvisninger. Men du kan finde en hel del artikler med beskrivelser af forskellige borgerinddragelses og -indflydelses modeller og metoder, og en lang række konkrete eksempler fra ind- og udland.

Ref.: <http://www.demokratitanken.dk/wiki>

Måske kan en lille anekdote i forbindelse med Folketingsvalget 2009 fortælle lidt om min person.

Ved det valg var der ingen kandidat og intet parti, jeg kunne afgive min stemme til. Jeg kunne heller ikke på det tidspunkt forlige mig med ikke at stemme. Jeg måtte derfor opstille som uafhængig kandidat; så jeg havde en at stemme på.

Grundet mit arbejdsophold udenlands på det tidspunkt, havde jeg kun tre døgn til at samle de krævede stillere inden deadline. Deadline for at opstille som uafhængig kandidat til folketingsvalg var ni dage inde i valgkampen. I alle mine vågne timer gik jeg i de tre døgn rundt i gader og stræder i København med min flyer, og talte med folk om demokrati og fik underskrifter. Det var en pragtfuld oplevelse.

Det lykkedes mig at få de nødvendige underskrifter, i allersidste øjeblik. Jeg mødte op bokstavelig talt fem minutter i tolv, fem minutter før den endelige deadline. Jeg havde det nødvendige antal underskrifter, men nogle af dem ville sikkert være ugyldige. Reglen er, at man så får 12 timer mere til at samle yderligere stillere, så det brugte jeg resten af den søndag på. Dagen efter var jeg godkendt som kandidat.

Min valgkamp bestod alene af samtaler med folk i gader og stræder, og en enkelt sjov paneldebat med andre uafhængige kandidater i Kødbyen. Jeg var nok den kandidat, der ved det valg, fik færrest stemmer. Jeg ved det ikke, har aldrig undersøgt det. Jeg fik en fed oplevelse, og en at stemme på, det var nok.

Jeg har gjort det samme denne gang; sendt denne ansøgning om at blive kandidat fem minutter i tolv. Denne gang midnat, hvor det i 2009 var middag.